

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΑΣΜΟΛΟΓΗΤΕΑΣ ΑΞΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΦΡΑΓΚΟΥ

Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐν ἐξαιρετικῶν ἐπίτευγμα τῆς μεταπολεμικῆς διεθνῶς οἰκονομικῆς δράσεως εἶναι καὶ ἡ σύμβασις ἡ καθιερώσασα τὸν ὅρισμὸν τῆς δασμολογητέας ἀξίας πρὸς ὁμοιόμορφον ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, καὶ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον διευκολύνεται σοβαρῶς καὶ αἱ διεθνεῖς διαπραγματεύσεις δασμολογικῶν συμφωνιῶν ἀπλοποιοῦνται, δεδομένου ὅτι καὶ ἡ σύγκρισις τῶν στατιστικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καθίσταται εὐχερεστέρη διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἐνιαίας μεθόδου ἐκτιμήσεως.

Πρῶτος ὁ Χάρτης Ἐμπορίου τῆς Ἀβάνας, παραμείνας σχέδιον, περιέλαβε διατάξεις καθορίζουσας σταθερὰ κριτήρια καὶ γενικὰς ἀρχὰς προσδιορισμοῦ τῆς δασμολογητέας ἀξίας (ἄρθρον 3δον). Τὰς διατάξεις τοῦ Χάρτου τῆς Ἀβάνας ἐπατέλαβε ἐν ἄρθρῳ VII καὶ ἡ Γενικὴ Συμφωνία Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου, ἡ κυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθμ. 1419/50 (Φ.Ε.Κ. 61/27/2/1950 Τ.Α.), κύρωθέντος καὶ τούτου διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθμ. 1805/51 (Φ.Ε.Κ. 128/2/5/51 Τ.Α.). Τελικὸς ὁμοῦς ὅρισμός τῆς δασμολογητέας ἀξίας ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου Μελετῶν Εὐρωπαϊκῆς Τελωνιακῆς Ἐνώσεως, ὅστις υἰοθέτησε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐργασίαν γενομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Τελωνιακῶν ἐμπειρογνομῶν, κυριωτέρου ὄργανου τοῦ Ὁμίλου τούτου.

Ὁ Ὁμιλος Μελετῶν Εὐρωπαϊκῆς Τελωνιακῆς Ἐνώσεως ἐδημιουργήθη κατόπιν κοινῆς δηλώσεως γενομένης εἰς Παρίσιους τὴν 12/9/1947 ὑπὸ δεκατριῶν Χωρῶν (Ἀυστρίας, Βελγίου, Λουξεμβούργου, Ὀλλανδίας, Δανίας, Γαλλίας, Ἑλλάδος, Ἰρλανδίας, Ἰσπανίας, Ἰταλίας, Πορτογαλίας, Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας)

νότων τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας. Τούτου ἔνεκεν, ἡ θεραπεία τοῦ ὡς ἄνω κακοῦ εἶναι θεμελιωδῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐξυγιάνσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἀπόκτησιν σθένους καὶ αὐτονομίας σκέψεως ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Μόνη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἄνευ τῶν ἀνωτέρω βελτιώσεων, ὀλίγον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τὴν διαλυτικὴν ἐπίδρασιν τῆς εὐνοιοκρατίας καὶ τῶν κομματικῶν ἐπεμβάσεων.

η) Ἡ καταθλιπτικὴ ἐξάρτησις καὶ δεσποτεία τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον συντρέχει βεβαίως ἡ κακὴ χρῆσις τῆς ἰδιότητος τοῦ προϊσταμένου, ἀσκεῖ ὄντως ἀποσυνθετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Διὰ τὴν ἀντιληφθῆ τις καλῶς τοῦτο, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῆ ὅτι, διὰ πᾶσαν μεταβολὴν τῆς προσωπικῆς του καταστάσεως ἀλλὰ καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας περιπτώσεις τῆς ἐξυπαλληλικῆς του ζωῆς, ὁ ὑπάλληλος εὐρίσκειται εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὸ ἔλεος τῶν προϊσταμένων του. Ἡ προαγωγή του, ἡ χορήγησις ἐπιδόματος παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ἡ χορήγησις κανονικῆς ἀδείας, ἡ χορήγησις ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας, ἡ ἀπουσία δι' ὑποτροφίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ συμμετοχὴ εἰς ἐπιτροπὰς ἢ συμβούλια, ἡ μετάβασις του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις κ.λ.π. ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϊσταμένου ἧτις, καὶ εἰς ἤν ἀκόμη περίπτωσιν ὁ ὑπάλληλος κρίνεται ἀπὸ ὑπηρεσιακῶν συμβούλιον, ἀσκεῖ καιρίαν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης του. Ἐὰν ὁ προϊστάμενος εἶναι κακός, νευρικός ἢ ἐπιπόλαιος, ὁ ὑπάλληλος οὐδέποτε θὰ εὕρῃ τὸ

ἀντιπροσωπευμένων εις τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑυρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Εἰς τοῦτον ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα συνεπάγεται μία ἢ περισσότεραι Ἐνώσεις, δημιουργούμεναι συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Χάρτου Ἐμπορίου, καὶ ἡ ἀναζήτησις τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν τοιούτων Ἐνώσεων. Ὁ Ὀμιλος, πρὸ πάσης μελέτης τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα συνεπάγονται αἱ τελωνειακαὶ ἐνώσεις, ἔκρινε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνοποιηθοῦν αἱ δασμολογικαὶ ὀνοματολογίαι, αἱ ἐν ἰσχύι εἰς τὰς διαφόρους μετεχούσας χώρας, καὶ νὰ καθορισθοῦν κοινοὶ κανόνες ἐπιβολῆς τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐργασίαν κατηρτίσθη ἡ δασμολογικὴ ὀνοματολογία διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰ τελωνειακὰ δασμολογία καὶ ὁ ὅρισμός τῆς ἀξίας εἰς τὰ Τελωνεῖα. Καὶ αἱ δύο αὗται ἐργασίαι ἐγένοντο ἀντικείμενον δύο συμβάσεων, πρὸς υἰοθέτησιν τούτων καὶ ἐφαρμογὴν παρὰ τῶν διαφόρων χωρῶν. Παράλληλως, ὁ Ὀμιλος συνέστησε τὴν δημιουργίαν ἐνὸς Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας, ἐφ' ἧνὸς πρὸς ἐξασφάλισιν ὁμοιομόρφου ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῶν διαφόρων Κρατῶν τῶν δύο τούτων συμβάσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς συνέχισιν τῆς ἀναληφθεῖσης ἐργασίας ἐπὶ τῆς ἑναρμονίσεως τῆς τελωνειακῆς τεχνικῆς.

Ἀπάσας τὰς ὡς ἄνω συμβάσεις, ὑπογραφεῖσας παρ' ὄλων τῶν μετεχουσῶν χωρῶν, ἐπεκύρωσε ἡδὴ ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦ Α.Ν. 1923/1951 (ΦΕΚ 243/31/8/51 Τ.Α.) εἰς ἐφαρμογὴν ὁμοῦς μέχρι σήμερον ἐτέθη ἡ Σύμβασις περὶ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σύμβασιν περὶ δασμολογητέας ἀξίας, διὰ τῆς ὁποίας ἀναλαμβάνεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς καθιερώσεως τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ὑπὸ τῶν διαφόρων κρατῶν διὰ τῆς ἐθνικῆς τῶν νομοθεσίας καὶ προβλέπεται ἡ ὁμοιομορφος ἐφαρμογὴ του ἐκ μέρους τούτων, αὕτη, ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ ἐπτά κρατῶν ἐκ τῶν ὑπογραψάντων ταύτην, θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 ταύτης, τρεῖς μῆ-

δικαίον του, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο εἶναι ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀποθάρρυνσιν του καὶ τὴν χαλάρωσιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ζήλου του.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιβάλλεται ἡ ἐξεύρεσις τρόπων καὶ μεθόδων μειώσεως τῆς καταθλιπτικῆς ἐξαρτήσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν προϊσταμένων των καθὸς καὶ τῶν ἐξασφαλίσεως μιᾶς δικαίας κρίσεως καὶ μεταχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων. Τοιοῦτος τρόπος θὰ ἦτο, λόγου χάριν, ἡ κρίσις τοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ συμβούλιον συγκροτούμενον ἐξ ὁμοιοβάθμων του, παράλληλως πρὸς τὴν κρίσιν του ἀπὸ τὰ συνήθη ὑπηρεσιακὰ συμβούλια ἅτινα συγκροτοῦνται ἀπὸ ἀνωτέρους του, τῆς τελικῆς ἀποφάσεως λαμβανόμενης ἀπὸ τῆς πλειοψηφίαν καὶ τῶν δύο συμβουλίων. Ἄλλοι τρόποι καὶ μέθοδοι μείωσεως τῆς καταθλιπτικῆς ἐξαρτήσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν προϊσταμένων των θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπινοηθοῦν ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ ἐκ τῆς ἐξαρτήσεως ταύτης διαλυτικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἀρκεῖ νὰ ὑπάρῃ καλὴ θέλησις πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Ἡ πραγματοποίησις τῶν ἀνωτέρω ὑποδείξεων δὲν εἶναι ἀσφαλῶς ἔργον εὐκολόν. Πάντως, ὅμως, ἐάν ποτὲ συντελεσθῇ, θὰ ἀγάγῃ τὴν δημοσίαν διοίκησιν τῆς χώρας εἰς τὸν δρόμον τῆς δημοσίας διοικήσεως τῶν προηγμένων χωρῶν. Αἱ μεγάλα δυσκοιλία τοῦ ἔργου δὲν πρέπει νὰ ἀποκαρδιῶνουν τοὺς πεπειραμένους μεταρρυθμιστὰς καὶ τοὺς ὑγιεῖς πολιτικοὺς ἀνδρας. Πᾶν μέγα ἔργον ἐπραγματοποιήθη, ὡς γνωστόν, μὲ σκληροὺς ἀγῶνας. **Τὸ Κράτος** τέλος, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἀνασύνταξις τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως, **ὑπάρχει ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐπιχειρῇ τὰ μεγάλα ἔργα.** Τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ τὴν τελικὴν του δικαίωσιν.

νας μετά την ημέραν καταθέσεως του ὄργάνου επικυρώσεως του ἐβδόμου Κράτους. Δεδομένου ὅτι ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ τοῦ ἐβδόμου κράτους, τῆς Γαλλίας, ἐγένετο τὴν 28 Ἀπριλίου 1953, ἡ Συμφωνία θὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τὴν 28 Ἰουλίου 1953.

Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης, τὰ κυρῶντα ταύτην κράτη καὶ τὰ εἰς ταύτην προχωροῦντα ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν (ἄρθρον 2) ὅπως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως ἐφαρμόσουν τὸν εἰς τὸ παράρτημα I διδόμενον διεθνή ὄρισμόν τῆς δασμολογητέας ἀξίας, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου δύναται νὰ προσαρμοσθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν κρατῶν διὰ τῆς προσθήκης ἐπεξηγηματικῶν διατάξεων καθοριζουσῶν τὴν ἔκτασιν τῆς ἐννοίας τοῦ ὄρισμοῦ (ἄρθρον 4). Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρέχονται διὰ τῶν παραρτημάτων II καὶ III, ἀποτελούντων ἀναπόσπαστον μέρος τῆς συμβάσεως, ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις τοῦ ὄρισμοῦ καὶ μέθοδοι δασμολογήσεως ὠρισμένων εἰδῶν φερομένων εἰς τὴν διεθνή κατανάλωσιν με καθωρισμένας τιμὰς (ἄρθρον 3 καὶ 8).

Ἡ ἀνάγκη, ὁμως, τῆς ἐξασφαλίσεως ὁμοιομόρφου ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ταύτης ἐπέβαλε τὴν ἀνάθεσιν τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὁμίλου Μελετῶν Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἐνώσεως δημιουργηθέντα διεθνή ὄργανισμὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα : Συμβούλιον Τελωνειακῆς Συνεργασίας (Conseil de Cooperation Douanière), εἰς τὸν ὁποῖον ἀπαραιτήτως ὀφείλει νὰ μετέχη, δι' ἐπικυρώσεως τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο συμβάσεως, ἢ προσχωρήσεως εἰς ταύτην, πᾶν Κράτος ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς δασμολογητέας ἀξίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸ Συμβούλιον Τελωνειακῆς Συνεργασίας ὀφείλει νὰ συστήσῃ «Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Ἀξίας», εἰς τὴν ὁποῖαν τὰ Κράτη, τὰ ἐπικυροῦντα τὴν Σύμβασιν τῆς δασμολογητέας ἀξίας ἢ προσχωροῦντα εἰς ταύτην, ἔχουν δικαίωμα ἀντιπροσωπεύσεως (ἄρθρον 5). Ἐργὸν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀξίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τῆς Συμβάσεως εἶναι :

1) Ἡ συγκέντρωσις καὶ ἀνακοίνωσις πληροφοριῶν σχετικῶν μετὰ τὰς μεθόδους προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τὰς ἐφαρμοζομένας εἰς τὰ μετέχοντα Κράτη.

2) Ἡ υἱοθέτησις προτύπων κανονισμῶν ἢ μεθόδων ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ὄρισμοῦ καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων.

3) Ἡ σύνταξις ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὄρισμοῦ.

4) Ἡ παροχή, αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τῶν μετεχόντων Κρατῶν, πληροφοριῶν καὶ ὁδηγιῶν ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ μετὰ τὴν δασμολογητέαν ἀξίαν.

5) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ Συμβούλιον προτάσεων περὶ τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως τῆς Συμβάσεως. Καὶ

6) Ἡ ἐκτέλεσις πάσης ἐργασίας ἀνατεθεισομένης εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ἢ Ἐπιτροπῆς ὀφείλει νὰ συνέρχηται τρεῖς τοῦ ἔτους, λειτουργοῦσα κατὰ τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς συμβάσεως τρόπον. Ἡ Σύμβασις καθιεροῖ ὡσαύτως διατάξεις καθορίζουσας τὸν τρόπον ρυθμίσεως τυχόν ὑφισταμένων διεθνῶν υποχρεώσεων τῶν μετεχόντων κρατῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὡς καὶ τὸν τρόπον ἐπιλύσεως τῶν τυχόν διαφορῶν μεταξὺ τῶν με-

τεχόντων κρατῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης.

Ἡ προσπάθεια τοῦ Ὁμίλου Μελετῶν Ἑυρωπαϊκῆς Τελωνιακῆς Ἐνώσεως πρὸς ρύθμισιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητήματος τούτου, πρὸς διευκόλυναι καὶ τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν τελωνειακῶν διοικήσεων τῶν διαφόρων κρατῶν, δικαίως, νομιζομεν, τονίζεται εἰς τὸν πρόλογον τῆς Συμβάσεως ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Τὰ Κράτη ἅτινα ἐπεκύρωσαν τὴν ἐν λόγῳ Σύμβασιν μέχρι σήμερον εἶναι ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Ὀλλανδία, τὸ Λουξεμβούργον καὶ ἡ Ἑλλάς. Προσεχώρησαν ὡσαύτως εἰς ταύτην ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἱρλανδία.

Ἡ Ἱταλία, ἡ Πορτογαλία, πρόκειται συντόμως νὰ ἐπικυρώσουν ταύτην αἱ δὲ Τουρκία, Νορβηγία, Δανία καὶ Ἰσπανία μεριμνοῦν διὰ τὴν ταχύτεραν ταύτης ἐπικύρωσιν. Πολλὰ Κράτη προέβησαν εἰς τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἐθνικῆς τῶν νομοθεσίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πρὸς τὸν ὅρισμὸν τῆς Συμβάσεως, τινὰ δὲ τοῦτων εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναπροσαρμογῆς διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ.

Συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀξίας, τὰ μετέχοντα Κράτη ὀφείλου νὰ ἐνημερώσων τὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ὅλων τῶν μέτρων ἅτινα λαμβάνονται σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁρισμοῦ.

Μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως τὰ ζητήματα τῆς δασμολογητέας ἀξίας ἐξετάζονται ὑπὸ προσωρινῆς ἐπιτροπῆς συσταθείσης εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Τελωνιακῆς Συνεργασίας. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ συνέταξε ἑκθεσιν ἀναλύουσαν τὸν ὅρισμὸν τῆς δασμολογητέας ἀξίας τῶν Βρυξελλῶν, ἐν ἀντιπαροβολῇ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου VII τῆς Γενικῆς Συμφωνίας δασμῶν καθιερούμενα καὶ ἀποδεικνύουσαν ἀπόλυτον συμφωνίαν τῶν κειμένων. Αὕτη ὡσαύτως ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως ὀρισμένων εἰδικῶν περιπτώσεων, παρουσιαζομένων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁρισμοῦ τῆς δασμολογητέας ἀξίας.

Αἱ διδόμεναι λύσεις χαρακτηρίζονται ὡς συμβουλευτικαὶ γινώμαι τῆς Ἐπιτροπῆς (Avis consultatifs du Comité). Αἱ λύσεις αὗται σκοπὸν ἔχουν τὴν ὁμοίωσιν ἐφαρμογῆν τοῦ ὁρισμοῦ καὶ κοινοποιοῦνται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη, μετέχοντα ἢ μὴ, ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἀρίθμησιν. Αἱ τελωνειακαὶ, πάντως, διοικήσεις τῶν Κρατῶν εἶναι ἐλεύθεραι ὡς πρὸς τὴν υἱοθέτησιν ἢ μὴ τῶν λύσεων τούτων, ὀφείλου ὅμως νὰ πληροφροῦν τὴν Γενικὴν Γραμματείαν περὶ τῶν περιπτώσεων ὡς πρὸς τὰς ὁποίας τὰς χρησιμοποιοῦν, πρὸς ἐπίλυσιν τυχόν δημιουργουμένων ἀμφισβητήσεων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δημιουργεῖται ἕνα εἶδος νομολογίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν δασμολογητέαν ἀξίαν. Αἱ συμβουλευτικαὶ αὗται γινώμαι θὰ χρησιμοποιοῦνται ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς ἐνδιαφερομένας Χώρας, εἰς τὰς τελωνειακὰς διοικήσεις τῶν ὁποίων παρέχεται μία πολύτιμος συνδρομὴ πρὸς ἐπίλυσιν ἀνακλυπτουσῶν διαφορῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας, ἐπιτυγχανομένης οὕτω ὁμοιομόρφου ἐφαρμογῆς δασμολογικοῦ κανόνος ἐξαιρετικῆς σημασίας διὰ τὰς συναλλαγὰς τοῦ διεθνoῦς Ἐμπορίου*.

* Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης καὶ εἰς σχετικὰ δημοσιεύματα τῶν κάτωθι τευχῶν τοῦ «Δελτίου τῆς Διευθύνσεως Τελωνείων»: Ἄρ. 1, σελ. 55—132, Ἄρ. 2, σελ. 48—61, Ἄρ. 4, σελ. 23—24, Ἄρ. 6 σελ. 9—25, Ἄρ. 7, σελ. 37—68, Ἄρ. 8, σελ. 36—47, Ἄρ. 12, σελ. 3—48, Ἄρ. 15, σελ. 8—32, Ἄρ. 17, σελ. 64—71, Ἄρ. 18, σελ. 15—30.